

DÉLMAGYARORSZÁG

80. évfolyam, 114. szám
1990. május 17., csütörtök

POLITIKAI NAPILAP

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

Visszafogadásért kopogtatunk

Ötnaponta egy bejelentés — Ingyenyjegyek a romániai választóknak — Rendőrségi fotók a szeméttelenen

Tegnap a legfontosabb belpolitikai hír kétségtelenül az volt, hogy Antall József nyilvánosságra hozta tervezett kormánylistáját. Az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének budapesti konferenciáján pedig azt mondta: Magyarország gyakran került a megosztott kontinens „rosszabbik felére”. Mostani helyváltoztatásunkról ugyanott Szabad György is szólt: szerinte „visszafogadásért kopogtatunk”. Az „ajtónyitásként” persze megnézik, ki a belépni szándékozó... S figyelmeztetések is elhangzanak: a Nemzetközi Valutaalap vezérigazgatója — a reform ára a munkanélküliség. Az Európa Tanács főtárgyalója: a sokkterápiát, gazdasági programjukat nehéz lesz úgy elfogadtatniuk a kelet-európai kormányoknak, hogy közben ne veszítsenek politikai bázisukból. A Nemzetközi Iparunió szintén budapesti tanácskozásán a résztvevőknek egyébként az új kormány vállalkozásbarát szándékairól volt már alkalmuk tájékozódni.

Pálffy Katalin

A kormánylista jelöltjei

Nyolc MDF-es, négy kisdzardapárti, három független és egy kereszténydemokrata miniszterjelöltje van a leendő kormányban, amelynek összetételét tegnap délután ismertette a Parlamentben Antall József megbízott miniszterelnök. A kormányban három tárca nélküli miniszter is helyet kap, speciális feladattal megbízva az átmeneti időszakra.

Bemutatjuk a miniszterjelölteket rövid életrajzokkal. (Az adatok nem ellenőrzöttek, ezért nem tekinthetők hivatalosnak.)

Dr. Horváth Balázs (MDF — belügy), 48 esztendő ügyvéd. 1968-tól a Veszprémi 2. Számú Ügyvédi Munkaközösségben dolgozott.

Nagy Ferenc József (FKGp — földművelésügy), 67 esztendő agrármérnök. Dolgozott egyéni gazdaként, iszelnökként, termelésirányító agronómusként, mígnem háztáji megbízottként vonult nyugalomba 1983-ban. Református vallású, három évtizedes presbiter és zsinati póttag.

Dr. Für Lajos (MDF — honvédelem), 60 esztendő, történész. Csaknem három évtizedes tudományos pályájának jórészt a Mezőgazdasági Múzeumban töltötte, az agrárteremtés és -társadalom XVIII—XIX. századi történetét kutatta. 1987-ben egyetemi katedrát kapott Jelenleg az ELTE bölcsészettudományi karának docense.

Dr. Balsai István (MDF — igazságügy), 43 éves jogász, 1972 óta egy budapesti ügyvédi munkaközösség tagja.

Dr. Bod Péter Ákos (MDF — ipar és kereskedelem), 39 esztendő közgazdász, az Országos Tervhivatal Tervgazdasági Intézetének osztályvezetője volt. Dolgozott ENSZ-szakértőként a fejlődő világban, és vendégelőadóként amerikai egyetemeken is tanított.

Keresztes K. Sándor (MDF — környezetvédelem), Kolozsvárt született, 46 esztendő építészmérnök. 1986 óta az Észak-dunántúli Terv- és Várorendésztési Szakosztály vezetője, amelyet a Nagycsaládok Országos Egyesületének elnökéül is tevékenykedik.

Siklós Csaba (MDF — közlekedés és hírközlés), 49 esztendő közlekedésmérnök. Csaknem két évtizede a Győr—Sopron—Ebenfurti Vasúttársaság budapesti vezérigazgatóságának szakosztályvezetője, a fejleszté-

si, fentartási és tervgazdasági tevékenységet irányítja.

Dr. Jeszenszky Géza (MDF — külügy), 49 éves, a Közgazdaságtudományi Egyetem nemzetközi kapcsolatok tanszékének tanára. Tudományos munkássága Magyarország nemzetközi kapcsolataira terjed ki, különösen a XIX. század közepétől a második világháború végéig terjedő időszakban.

Dr. Györiványi Sándor (FKGp — munkaügy), 63 éves. Az ipar és a technika szakterületéről doktorált. A szakoktatásban dolgozik, a szakmunkásképzéssel és a foglalkoztatással összefüggő témakörökben jelentek meg tanulmányai, cikkei.

Dr. Andrásfalvy Bertalan (MDF — művelődés és közoktatás), 59 éves. Néprajz-muzeológus, kertész üzem-mérnök, a történettudomány kandidátusa. Dolgozott múzeumokban, levéltárban, akadémiai kutatóintézetekben, elsősorban a magyarság és a vele együtt élő népek hagyományos műveltségét kutatta. Jelenleg a pécsi János Pannonius Tudományegyetem docense, néprajzi előadásokat tart.

Kádár Béla (független — nemzetközi gazdasági kapcsolatok), 56 éves, a közgazdaságtudomány doktora. Pénzügyi szakemberként számos kutatóintézetben dolgozott, 1988 márciusa óta az Országos Tervhivatal Tervgazdasági Intézetének igazgatója. Több külföldi egyetem vendégprofesszora, öt nyelven beszél.

Dr. Surján László (KDNP — népjólét), 49 éves, az orvostudomány kandidátusa. Dolgozott a Szóvettnai Intézet tanársegédjeként, az Orvostovábbképző Egyetemen patológusként, a kórbontani intézet docenseként. Számos magyar és nemzetközi orvostársaság tagja, mindemellett a Nagycsaládok Országos Egyesületének elnökéül is tevékenykedik.

Rabár Ferenc (független — pénzügy), 61 éves, a Közgazdaságtudományi Egyetem tudományos főmunkatársa. Gazdag életpályája során foglalkozott tervezéssel és számvittel, pénzügyvel, matematikai modellezéssel, elektronikus számítógépekkel. Volt igazgatóként vállalat-szervező, továbbá a Nemzetközi Alkalm-

mazott Rendszerelemzési Intézetben programszervező és -vezető. A '80-as években az Országos Tervhivatalban különböző funkciókat töltött be, makroökonómiai és ágazati tervezési és szabályozási modellek készítését végezte, irányította.

Dr. Kiss Gyula (FKGp — tárca nélküli), 36 éves, jogász. Ügyvédi munkaközösségben dolgozik, a szakterülete elsősorban a polgári jog.

Gerbovits Jenő (FKGp — tárca nélküli), 65 esztendő, okleveles kertészmérnök.

Aranykalászos gazda volt, majd rövid angliai tartózkodás után — diplomáját megszerelve — különböző vállalatoknál, szövetkezeteknél dolgozott agronómusként.

Mádl Ferenc (független — tárca nélküli), 59 éves, az állam- és jogtudomány doktora. Szűkebb szakterülete a nemzetközi magánjog és a gazdasági jog. Jelenleg az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Civilisztikai Tudományok Intézetének igazgatója. Több külföldi egyetemen is dolgozott vendégprofesszorként.

Parlament döntés után

Körkérdés a Springer-lapokhoz

A Parlament keddi döntése értelmében vizsgálóbizottságot állítanak fel a nyomtatott és elektronikus sajtó privatizációs eljárásainak kivizsgálására, s ezen belül is elsősorban az Axel Springer Budapest Kft. ügyleteinek feltárására. A bizottságnak legkésőbb 1990. június 30-ig jelentést kell tennie munkájáról az Országgyűlésnek. Az MTI tudósítói az érintett megyei Springer-lapok vezetőit arról kérdezték, mi a véleményük a sajtóban végbemenő privatizációs folyamatokról, és a munkaadójuk, az AS—B Kft. alapítási tevékenységét is vizsgáló parlamenti bizottsághoz.

Sulyok László, az Új Nőgrád főszerkesztője: nincs ok izgalomra, a szerkesztőségi és a kiadói stáb jogszerűen járt el, a körülmények elemzése számukra nem okozhat meglepetést. Az AS—B ígért biztos anyagi-technikai bázist, a teljes garnitúra hosszú távú foglalkoztatását. Ajánlatához nem kötött politikai tartalmú feltételeket.

A Jász-Nagykun-Szolnok megyei Új Néplap főszerkesztője, Hajnal József szerint: korábban a megyei sajtó az országos lapokkal szemben hátrányos helyzetben volt, a másodosztályú lapok szerepét töltötte be. Egyébként — jegyezte meg — Magyarországon mindenki a külföldi tőke beáramlását óhajtja, viszont ha egy cég elkezd úgy viselkedni, ahogyan a piac és létfeltétele diktálja, meglepően azok

fordulnak ellene, akik a legnagyobb ígérdezők voltak. Lombosi Jenő, az Új Dunántúli Napló főszerkesztője kifejtette: az eljárást, amellyel az AS—B létrehozta saját sajtóorgánumait, nem tartották jogszerűtlennek, és hosszú gyötördes után, de egyhangúlag döntött a lap kollektívája a csatlakozásról.

A Heves megyei Hírlap főszerkesztő-helyettese, Koós József magánvéleménye szerint az őket érintő lapalapítási folyamatban jogilag minden rendben van. Sirunk a tőkéért, de ha itt van, nem kell — jelentette ki.

Madarász Anna, a 24 Óra című Komárom-Esztergom megyei napilap főszerkesztő-helyettese: „a volt Dolgozók Lapja kollektívájának joga volt úgy dönteni, hogy munkahelyet változtat, s erre nyomós okok készítették. Egyszerűt csak így éreztük magunkat anyagi biztonságban, így volt megmenthető a megyei lap; másrészt úgy éreztük, hogy a jelenlegi helyzetben így kerülhetünk el a többpárti diktátumot, s így lehetünk önálló, független szellemi műhelyek”.

A tolnai Népújság főszerkesztője, Kamarás Györgyné elmondta, hogy nem érte őket váratlanul a vizsgálóbizottság felállítása, és a lapnál egyetértettek a parlamenti döntéssel. Szabályozni kell a sajtóban végbemenő privatizációs folyamatokat, akár külső, akár belső tőkérről van szó.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Távközlési világnap

Beszélgessünk a számítógéppel!

Ma ünnepel a telefonvilág: 125 éve írták alá a „Nemzetközi Táviró Megállapodást”. Május 17-e távközlési világnap. Idei jelmondata: „Távközlés és ipari fejlődés”.

Az amerikai családok annyi vonalat igényelnek, és annyi telefonkészüléket tartanak, amennyit csak akarnak. Az a francia, akinek érdeke megkívánja, hogy napi információkhoz jusson, bemegy a postára, és csekély bérleti díj fejében kap egy „Minitel” nevű készüléket, a hozzávaló képernyővel együtt, rákapcsolja a telefonhálózatára, és másodperceken belül mindent megtudhat, az aznapi tőzsedezárástól a legfrissebb piaci árhoz át a pesti telefonszámokig.

Mi pedig félórát is rászánunk arra, hogy a város másik felébe telefonáljunk. És amíg vonalra várunk, mondjuk a magunkét...

Vojnár László, a Szegedi Távközlési Igazgatóság vezetője arról beszélt, hogyan kapaszkodhatnánk föl a fejlett világ szédítő tempójában száguldó „távközlési expresszére”.

„Második ipari forradalom” zajlik a világban, annak köszönhetően, hogy a telekommunikációs technika egyre jobban összekapcsolódik az ipari fejlődéssel. A robotizálható ipari folyamatok a számítógép- és kommunikációs rendszerek segítségével eddig elképzelhetetlen szintű összehangoltságot fokra emelkedhetnek.

— Mi érezhető ebből Magyarországon?

— Még csak a kezdeti szakaszban vagyunk, amikor az egyszerű telefonálás is gondokat okoz. Az ezredfordulóra azonban el kell jutnunk az egész országot behálózó digitális rendszer kiépítéséig. Az első lépéseket már megtettük: tavaly Szombathelyen, idén Budafokon adtak át ilyen berendezéseket, és két éven belül szeretnénk működtetni a szegedi új központot is.

— Hogyan fejlődhet tovább ez a rendszer?

— Ez lesz a „gerinchálózat”, olyan alap, amely kiépíthető, továbbfejleszhető. A hálózat fölülről

építkezik, előbb a megyeszékhelyek központjait alakítjuk át, ezt követi a terület korszerűsítése. A mai rendszert körülbelül 20 éve kezdték kiépíteni, de a crossbarhálózat már nem bírja a terhelést, és nem is fejleszhető kellőképpen. A tervek között szerepel még optikai (fényvezető) kábelek telepítése. Egyetlen ilyen kábel — nagy csatornaszámanak köszönhetően — több ezer telefonbeszélgetést képes továbbítani. Illusztrálásképpen még annyit, hogy 600 telefonsatorna szükséges egy televízió-program átviteléhez.

— A fejlett államokban számtalan szolgáltatásból választhat az előfizető. Mikor jutunk el mi is erre, vagy az ehhez közelítő szintre?

— Az előbb említett digitális rendszer már lehetővé teszi olyan szolgáltatások nyújtását, amelyek megütik a kívánt mértéket. Például részletes telefonszámlát kaphat az igénylő, vagy kérheti az automatikus hívásáttérítést. A gazdasági élet felénkülése együtt jár az ilyen igények ebredeésével.

— Világszerte tapasztalható a telekommunikációs és adatbankrendszerek összekapcsolódása. Itthon mikor válik ez valóra?

— A Távközlési Vállalatnak már vannak olyan adatközpontjai, amelyek beszélgetni tudnak a számítógéppel. A legkorszerűbbek az úgynevezett „csomagkapcsolt” szolgáltatások, amelyek a telehálózatból nőnek ki. Lényeges, hogy e rendszerek (számítógép, telex, telefon) ugyanazon az alaphálózaton működnek, így összekapcsolódásuknak semmi akadályát. A jövő az ilyen, integrált szolgáltatású, digitális hálózatoké, ahol a telefon helyébe a „kommunikációs terminál” lép, amely nem más, mint számítógéppel egybeépített videotelefon, amelyen megválasztható a kommunikációs forma. Nyugat-Európában már terjed, a mi számunkra ez még kicsit távoli. Egyelőre az alaplépések megtétele a legfontosabb.

Nyilas Péter

Hattyasi horror

A szerelmes rendőr képekkel udvarolt

Vége a hattyasi fényképűnek! Kiderült, kié volt az a sajátos gyűjtemény, amelynek szétszórta darabjait a hattyasi szeméttelenen találták meg a múlt hét végén a gyerekek. Egyébként tegnapelőtt újabbakat hozott egy olvasónk, legalább 30 darabot szedett össze, ugyanott. Hivatalos — az egyetemtól, a tudógondozótól származó — értesítést is talált köztük. Ezt a kollektiót is átadtuk a Csongrád Megyei Rendőrfőkapitányság bűnügyi-technikai osztályának.

A nyomozók szerelmi történetre

bukkantak a képek által: a Budapesti Rendőr-főkapitányság bűnügyi osztályának egyik segédtechnikus, Takács Imre hozta Szegedre a felvételeket. Ugyanis egy itt tanuló diáklánynak udvarolt, s föltehetően a nem mindennapi képekkel is a sikeres hódítását akarta megalapozni. A különleges szakma dokumentumai jól kiegészíthették a virágcsokrokat, mert a lány beadta derekát, férjhez ment a rendőrhöz. Aki különben már nem rendőr, más foglalkozás után nézett, s a lány is elköltözött Szegedről. Csak a fényképeket felej-

tették az alsóvárosi alberletben, amiket aztán az újabb lakó kiderített, sok más kacattal együtt. Így kerültek a „horrorfotók” a hattyasi szeméttelenre.

Minderről a megyei megbízott főkapitány-helyettes tájékoztatott tegnap, szerdán. Szó, ami szó, sikerült megdolgoztatnunk a helyi rendőröket, aligha nyomoztak eddig még hasonló ügyben. S mint értesültünk, alapos munkát végeztek.

M. E.